

Land	Danmark
Domstol	Københavns Byret
Parter	XX mod YY (anonymiseret)
Dato for afgørelse	20. august 2024
Afgørelsestype	Dom
Status	Anket
Dato for publicering i domsdatabasen	13. september 2024
Omtalt i It-kontraktret, 2. udgave	Ikke omtalt
Gengivet fra	Københavns Byrets domsbog

KØBENHAVNS BYRET DOM

afsagt den 20. august 2024

Sag BS-54377/2023-KBH

V2 ApS
(advokat Joachim Nydam Bjerregaard)

mod

V1 A/S
(advokat Christian Steen Laursen)

Denne afgørelse er truffet af dommer Uffe Habekost Sørensen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 1. november 2023. Sagen angår parternes tvist vedrørende en abonnementsaftale (bilag 1), herunder spørgsmål om omfanget af betaling i opsigelsesperioden.

Sagsøger, V2 ApS, har nedlagt følgende påstand:

”V1 A/S tilpligtes at betale kr. 353.792,24 med tillæg af 2 % i rente som aftalt samt kr. 600 i rykkergebyr.”

Sagsøgte, V1 A/S, har nedlagt følgende påstand:

”Frifindelse, subsidiært betaling af et mindre af retten skønsmæssigt fastsat beløb med tillæg af procesrente fra sagen anlæg og til betaling sker.”

Oplysningerne i sagen

Parterne har indgået abonnementsaftale af 14. marts 2019 (bilag 1) for en gruppe af web intelligence moduler leveret som SaaS (Software-as-a-Service) samt tilknyttede ydelser fra sagsøger.

I mail af 28. februar 2023 (bilag A) opsagde sagsøgte aftalen til ophør med udgangen af august 2023.

Det er omtvistet, om sagsøgte skal betale for brug af det omhandlede IT-system i månederne i opsigelsesperioden svarende til sagsøgtes forbrug i den måned, hvor aftalen blev opsagt, uanset at sagsøgte efter opsigelsen nedskalerede sit forbrug af systemet.

Forklaringer

P1, P2 og P3 har afgivet forklaring.

P1 har forklaret blandt andet, at han har en kandidatuddannelse i it, og at han arbejder som konsulent. Han startede en dialog med Mathias og P3 om samarbejdet med V1. De forhandlede. Han gik i gang med at bygge en platform.

V1 sendte et aftaleudkast, hvor de ejede systemet. Han mente ikke, at det var det, som de havde aftalt. Han lavede selv et aftaleudkast, som han sendte til V1. Herefter forhandlede de. Det var med P3 og P2. V1 ville gerne have en længere opsigelsesfrist, så han ikke kunne trække tæppet væk under dem. Ved forhandlingerne drøftede de ikke delopsigelse. Det var lange forhandlinger.

De havde en liste over entities. Der var nogle, som var blevet dobbelt oprettet. Der var andre, som blev omregistreret. Han har ikke givet lov til lukning af entities i andre tilfælde end nævnt. Under corona-pandemien betalte V1 fakturaer for nedlukkede entities. Han ved ikke, om de har aftalt, at kontrakten skal være underlagt K02.

Når V1 opsiger kontrakten, skal de betale i opsigelsesperioden for det antal entities, som de havde tilknyttet. Brugsretten hviler på tilknytningen af entities. Hvis han nedskalerede, ville de ikke kunne bruge systemet.

P2 har forklaret blandt andet, at han har arbejdet som ekstern advokat for V1, og at han i juni 2019 overgik til en intern stilling. Han arbejder som intern advokat.

Han fik i oktober 2017 kendskab til samarbejdet med P1, men da var Mathias og P3 allerede i gang. P1 begyndte udvikling af systemet. De

sendte et udkast til aftale til P1, som efterfølgende sendte et udkast til dem. De forhandlede om aftalen. Uopsigelsesperioden var i fokus. Hans mandat var, at der ikke måtte være en minimumsbetalingsforpligtelse. P1's udgangspunkt var fast betaling, men blev kompenseret for at acceptere den prisstruktur, som kom med i den endelige aftale. Kompensationen skete ved, at enhedsprisen blev hævet til 250 kr. Der er ikke en minimumsforpligtelse i aftalen. Det er netop et abonnement pr. enhed. Der kan frit skaleres op og ned. P1 har ikke tidligere gjort indvendinger, når V1 har nedskaleret.

V1 var i gang med at bygge noget nyt, idet V2 skulle udfases. P1 vidste godt, at de arbejdede på det. V1 har ikke krænket intellektuelle rettigheder. De har haft en åben drøftelse om, at to eksterne skulle kigge på brugerfladen. De kiggede ikke på arkitekturen.

På lydoptagelsen, som er transskriberet i bilag 28, tales der om den version af aftaleteksten, som findes i bilag C. Det er ikke den endelige aftale. På det tidspunkt blev der talt ud fra fastprisbetaling. V1 havde brug for opsigelsesbeskyttelse. De talte ikke om, at K02 skulle gælde for fortolkning. Nogle måneder senere blev det til betaling pr. entity. Det var således en anden kontrakttekst, som de talte om på det tidspunkt. Der blev givet og taget i forhandlingsforløbet.

P3 har forklaret blandt andet, at han havde tre stillinger hos V1. V1 fik en stilling som kommerciel direktør. Han fik ansvaret for at have styr på GDPR. P1's system løste umiddelbart deres behov. De forhandlede med P1 om blandt andet opsigelsesvarsel. Ved forhandlingerne talte de ikke om delopsigelse. Forhandlingerne tog meget lang tid. Foreholdt transskription af lydoptagelse i bilag 28 forklarede vidnet, at det lyder som en samtale, som han har deltaget i. Den nævnte tryghed bestod i at have et længere opsigelsesvarsel.

Parternes synspunkter

V2 ApS har i sit påstandsdokument anført:

" ...

7. Anbringender

Til støtte for den nedlagte påstand gør V2 gældende at;

- V1 er forpligtet til at betale abonnementsvederlag og renter samt rykkergebyr for opsigelsesperioden 1. marts – 31. august 2023.
- V1 ikke gyldigt har kunnet skrue ned for/slette/deaktivere forretningsenheder (entities) og/eller delopsige Aftalen, eftersom Aftalen ikke indeholder en adgang til at skrue ned for/slette/deaktivere forretningsenheder og/eller delopsige aftalen.

7.1 V1's forpligtelse til at betale abonnementsvederlag - Der er aftalt 6 måneders opsigelsesvarsel i Aftalen

Det fremgår af Aftalens § 6.2, at parterne hver især har 6 måneders opsigelsesvarsel: *"Aftalen er uopsigelig for begge parter frem til 31. december 2019. Begge parter kan pr. 1. januar 2020 opsige aftalen med et varsel på 6 måneder til udgangen af en måned. Aftalen kan således tidligst komme til ophør 1 juli 2020"*. Bestemmelsen om opsigelse henviser til, at opsigelsen først træder i kraft efter perioden på 6 måneder. Opsigelsesperioden falder altså mellem tidspunktet for opsigelsens fremkomst og til dens retsvirkning (aftaleophøret) indtræder, jf. Mads Bryde Andersen, Praktisk aftaleret, 5. udgave, 2019, s. 390.

V1 har i duplikken redegjort for, at det ikke var V2's oprindelige hensigt, at opsigelsesvarslet skulle være mere end 1 måned. Det var, som tidligere redegjort for, V1, der ønskede det lange opsigelsesvarsel. V2 havde som udgangspunkt foreslået 1 måned, men V1 ønskede sikkerhed, så det var muligt for dem at finde et alternativ. Dette gik V2 med til under forudsætning af, at varslet var ens for begge parter. Det afgørende er således, at der blev aftalt 6 måneders opsigelsesvarsel, der som angivet af V1 skulle sikre begge parter tryghed, og ikke hvad parterne hver især oprindeligt havde til hensigt.

Det fremgår af Aftalen § 7.2, at *"prisen for online adgang til systemet beløber et fast månedligt abonnement på DKK 250, eksl. Moms pr. entity"*.

En "Entity" er i Aftalen defineret som *"én forretningsenhed, dvs. en fysisk eller virtuel "forretning", som oftest har et konkret, fysisk eller virtuelt domain, fx et udsækningssted eller en app/website. Begrebet entity omfatter også eventuelt direkte tilknyttede online og offline datakilder, herunder forrettningens websites, apps, online betalingssystemer (herefter POS), mm."*

Af Aftalens punkt 2.1 fremgår: *"V2 udbyder til Kunden en online service (herefter "Systemet") som en Software-as-a-Service tjeneste via websitet <https://prox.io>. Her kan Kunden oprette en konto og mod en løbende månedlig betaling som fastsat i Aftalen, opnå adgang til Systemet og dets Features..."*

Af Aftalens § 6.3 (Varighed og opsigelse af abonnement) fremgår, at *"ved opsigelse af abonnement bortfalder retten til adgang og brug af Systemet ved Aftalens udløb"*. Der er således en direkte sammenhæng mellem antallet af V1's "entities"/forretningsenheder og den løbende abonnementsbetaling herfor samt opsigelsesvarslet i § 6.3.

Det fremgår af opsigelsesbestemmelsen, at adgangen til brug af "Systemet", der som redegjort for betales månedligt baseret på antallet af "entities" som fastsat i Aftalen, først bortfalder ved Aftalens udløb. Dermed kan der ikke delopsiges eller skrues ned for "entities". Som det gælder for alle andre abonnemeter, skal V1 derfor betale i hele opsigelsesperioden, da det ellers er en omgåelse af opsigelsesvarslet. Som redegjort for, og som det fremgår af den fremlagte lydoptagelse, har V1 endda selv angivet, at opsigelsesvarslet også skulle give V2 "noget tryghed". Opsigelsesvarslet ville netop ingen tryghed give, hvis det kunne omgås ved fra dag til anden at delopsige "entities", altså

V1's eksisterende forretningsenheder.

Hvis V1 frit kunne nedjustere antallet af tilknyttede entities, ville tilsvarende gælde for V2. Det betyder, at V1 reelt ikke ville have en leverandørsikkerhed, hvis V2 nedjusterede antallet af tilknyttede entities til 0 og det samtidig betød, at V1 slet ikke kunne benytte platformen. Opsigelsesvarslet er på den baggrund naturligt tilknyttet det antal entities, der er oprettet på opsigelsestidspunktet, da platformen udelukkende leveres i det omfang, der er tilknyttede entities.

Ovenstående har dannet grundlag for opgørelse og fakturering i Aftalens løbetid og er aldrig blevet bestridt af V1. V1's ønske om at skrue ned for/delopsige Aftalen er alene båret af V1's interesse i at bruge et andet CRM-system, som de selv udviklede, selvom de var bundet til V2's system til og med august 2023. Interessen i at skrue ned for/delopsige Aftalen var således ikke båret af hensyn til fx fysiske lukninger af forretningsenheder. Det gøres derfor gældende, at fra Aftalen blev opsagt af V1 den 28. februar 2023, skal V1 således betale for samtlige 185 entities i hele opsigelsesperioden på 6 måneder, hvilket vil sige til og med august 2023.

V1 har først indtaget et andet standpunkt efterfølgende i forbindelse med opsigelsen af Aftalen, hvilket er et udtryk for efterrationaliseringer og er i modstrid med V1's tidligere udsagn om parternes tryghed hvad angår opsigelsesvarslet. Tilsvarende må det antages, at V1 ikke ville have accepteret, hvis V2 opsagde Aftalen/stopped abonnementet for "entities" uden varsel i den omvendte situation, således at V1 pludselig stod helt uden et system.

Aftalens punkt 7.4 angiver, at; *"Ud over de i pkt. 7.2 og 7.3 fastsatte abonnementsbetalinger, betaler Kunden de faktiske driftsomkostninger forbundet med Kundens direkte forbrug af cloud-services og utilities som forbruges når kunden benytter Systemet"*.

En sådan "consumption based"/forbrugsbaseret afregning er helt sædvanlig i it-aftaler og SaaS/cloud services (kendes fx fra Microsoft Azure eller Google Cloud) og har intet at gøre med og skal ikke forveksles med faste abonnementsbetalinger og opsigelsesbestemmelserne i Aftalens § 6.

Forretningsenheder/"entities" kan her sidestilles med, hvis V1 fx lejede et fysisk lokale i en ejendom (ejendommen = Adgang til V2's system med betaling baseret på antal "entitites"). Når man lejer et lokale, er det som bekendt sædvanligt, at der er en opsigelsesperiode, således at man som lejer har sikkerhed for, at man har et lokale en nærmere angivet tid frem (her 6 måneder), samt at man som udlejer har sikkerhed for, at man har en indtægt i en nærmere angivet periode (igen 6 måneder). Det er således sædvanligt, at når man lejer en "enhed/entity", så har man også en opsigelsesperiode, da det er både i lejer og udlejers interesse.

Det er derfor også naturligt, at V1's og V2's aftaleforhandlinger netop omhandlede en sådan sikring af begge parter. Det forhold, at man som lejer har udsving i sit forbrug af utilities og kun betaler for det faktiske forbrug/consumption (som kan sidestilles med fx el, vand og varme), har intet med selve opsigelsesperioden på "ejendommen" (systemadgangen med betaling baseret på antal "entities") at gøre.

Ovenstående svarer til, at V1 betaler "leje" per forretningsenhed ("entity") samt forbrugsudgifter ("utility") vedrørende cloud forbrug.

V1 har i duplikken sammenlignet denne situation med levering af naturgas, hvor der henvises til, at man ved skift af naturgasleverandør heller ikke skal betale for naturgas i opsigelsesperioden, og at denne situation svarer til V1's nuværende situation. Denne påstand vil vi gerne korrigere, da V1 sidestiller levering af naturgas med abonnementsbetalingen. Dette er ikke korrekt, idet forbrug af naturgas kan sidestilles med det faktiske forbrug (utility cost) og ikke med abonnementsbetaling, som netop ikke er forbrugsbaseret.

Cloud utilities leveres af Google Cloud/Sendgrid/Twilio, og V2 videredefakturerer V1 det faktiske utility forbrug som V1 selv forbruger. V2 har ingen kontrol over V1's forbrug/consumption via platformen, ligesom en udlejer af en lejelejlighed heller ikke har kontrol over lejers forbrug af el, vand og varme mv.

V1 har angivet, at: *"Det forhold, at kunden efter punkt 7.4 i Aftalen kun betaler for faktisk forbrug, understøtter, at der er frihed til at skruer op og ned for betalende enheder under aftalen, og at der ikke skal betales, når en enhed ikke bruges."*

Punkt 7.4 har som redegjort for imidlertid intet med opsigelsesbestemmelsen i § 6 at gøre og understøtter ikke, at der skulle være adgang til at nedskalere eller delopsige "entities". § 7.4 er en udtrykkelig regulering af forbruget (utilities)/consumption under Aftalen.

Dette underbygges af, at V1 under Coronapandemien lukkede ned for alle sine entities, da folk var hjemsendt. De var således helt inaktive på V2 platformen, men betalte alligevel den fulde abonnementspris pr. tilknyttet entity pr. måned. V1 betalte således under hele Corona pandemien selvom de ikke brugte platformen, hvilket understreger, at abonnementsprisen og betaling af forbrug intet har at gøre med hinanden og derfor skal holdes adskilt.

Vederlaget i opsigelsesperioden følger således antallet af entities tilknyttet på opsigelsestidspunktet. Den gensidige sikkerhed for begge parter ville være ikke eksisterende, hvis parterne hver især kunne nedjustere efter behov. V1 ville ingen sikkerhed opnå i opsigelsesperioden, hvis V2 opsagde samarbejdet og samtidig frit kunne nedjustere antallet af entities i opsigelsesperioden, da platformen ikke kan benyttes uden tilknyttede entities. Tilsvarende gælder den anden vej. Opsigelsesperioden ville således ikke udgøre en sikkerhed for nogle af parterne, hvis begge frit kunne nedjustere antallet af entities og

V2 ville reelt ingen beskyttelse have i opsigelsesperioden, hvis der ikke var garanti for fuld abonnementsbetaling.

7.2 Der er ikke aftalt adgang til delopsigelse i Aftalen og/eller at skrue ned for/slette/deaktivere forretningsenheder (entities)

V1 har opsagt Aftalen den 23. februar 2023 og har i opsigelsesperioden øjensynligt ikke haft brug for 185 entities men derimod kun de 16 bibeholdte entities, jf. bilag 18. Som det fremgår ovenfor, er der ikke anført nogen ret for V1 til at delopsige og/eller skrue ned for/slette/deaktivere entities. Parterne har dermed ikke i Aftalen aftalt noget særskilt vedrørende delopsigelse og/eller at skrue ned for/slette/deaktivere entities.

De 169 entities, som V1 ikke har haft brug for i opsigelsesperioden, følger derfor Aftalens almindelige opsigelsesvarsel på 6 måneder. V1 er derfor forpligtet til at betale for både de 169 entities, som de ikke har haft brug for i opsigelsesperioden, samt de 16 entities, som de havde brug for i opsigelsesperioden.

Inden for it-kontrakter er det sædvanlig praksis, at man ikke kan delopsige, medmindre dette er udtrykkeligt aftalt mellem parterne. Det samme vil i øvrigt også gælde andre former for kontrakter, idet et opsigelsesvarsel har til formål at sikre kontraktparternes interesser, og som kommercielle kontraktparter (uden for forbrugerretten) har aftalefrihed til at aftale.

En it-kunde, der ønsker en mulighed for delopsigelse og/eller at skrue ned for/slette/deaktivere enheder/ydelser/entities, må derfor sikre sig at få dette indført i kontrakten. Dette klare udgangspunkt understøttes af den vel nok mest standardiserede og kendte it-kontrakt på markedet, K02 "Standardkontrakt for længerevarende it-projekter" (Bilag 25). Som det fremgår af indledningen til K02, er kontrakten "udarbejdet i et samarbejde mellem Staten, Kammeradvokaten, Dansk IT og IT13 Branchen. K02 er resultatet af en dialog mellem de deltagende parter og har derfor karakter af at være en forhandlet standard (et såkaldt agreed document)".

De relevante K02-bestemmelser om delopsigelse er gengivet nedenfor (vores understregning): K02 - Bilag 5: 9/12 Dok.nr. 32804114.1 "Delvis opsigelse af vedligeholdelsesordning (Grundydelse) Såfremt kunden skal have mulighed for at opsige vedligeholdelsesordningen for dele af leverancen, jf. Kontraktens punkt 26.1, skal dette beskrives". K02 - Kontraktens punkt 26.1: "Kunden har under samme betingelser som ovenfor ret til ved Meddelelse at opsige vedligeholdelse og support for dele af Leverancen, som angivet i bilag 5.

Det fremgår endvidere entydigt af K02 med kommentarer af Nicolai Dragsted, Ole Horsfeldt, Jesper Langemark og Claus Sørensen, 1. udgave., 1. oplag, 2008 at; "For at kunne tage stilling til dels vederlagsreduktioner, dels bortfald af servicemål, er man nødt til at kende opsigesscenarierne. Med andre ord er man nødt til ved kontraktens indgåelse at beslutte, for hvilke dele opsigelse kan finde sted og deraf afledte konsekvenser. Leverandøren er ikke afskåret fra at tage et mere generelt forbehold herom i bilag 6, men det må i den

forbindelse forventes, at leverandøren i så fald vil beskrive de retningslinjer mv. de eksakte konsekvenser, en delvis opsigelse vil blive fastlagt efter” Og videre; ”I mangel af anden aftale har kunden ikke ret til at opsiges en vedligeholdelses- og supportaftale delvist. Det er som udgangspunkt ”alt eller intet”, hvilket dog i mange tilfælde ikke er hensigtsmæssigt. Kunden har måske efter noget tid ikke behov for telefonisk support, men har fortsat behov for at kunne få rettet fejl og leveret nye versioner af systemet. Kunden bør derfor overveje at sikre sig ret til at opsiges vedligeholdelses-og supportaftalen delvist.” (bilag 26)

Af IT-ret, Henrik Udsen, 5. udgave 2021, s. 683, fremgår følgende om standardkontrakternes retlige betydning som fortolkningsbidrag og fastlæggelse af baggrundsretten, når parterne ikke har benyttet dem til at indgå deres aftale; ”Standardkontrakterne har som udgangspunkt kun betydning for parternes retsforhold, hvis parterne vælger at lægge dem til grund for leverancen. En part kan således ikke støtte ret på en bestemmelse i standardkontrakterne, hvis ikke bestemmelsen er vedtaget mellem parterne. Standardaftalerne kan dog efter omstændighederne udtrykke en branchekutyme, som kan tillægges betydning ved fortolkning af parternes individuelle aftale og eventuelt også ved fastlæggelse af baggrundsretten”.

Effekten af V1's uberettigede og ensidige påståede skrue ned for/delopsigelse af entities ville være en omgåelse af Aftalens opsigelsesvarsel på 6 måneder, som både efter de forudgående aftaleforhandlinger, jf. ovenfor, og selve Aftalen ellers skulle beskytte parterne. Tilsvarende ville V2 heller ikke have adgang til at skrue ned for eller delopsige V1's entities fra den ene dag til den anden. Såfremt dette var muligt, ville mange opsigelsesvarsler i kontrakter være illusoriske og ikke yde den beskyttelse, der tilsigtes for begge parter vedkommende.

Det gøres derfor gældende, at retten til delvis opsigelse for entities ville kræve konkret aftale herom, hvilket ikke foreligger, og en delvis opsigelse eller mulighed for at skrue ned og undtage entities vil gøre opsigelsesvarslet helt illusorisk og være en omgåelse af varslet. V1 kan derfor ikke i opsigelsesperioden delopsige og/eller ”slette”/skrue ned for/deaktivere 169 entities og dermed kun bibeholde 16 entities.

Parternes fulgte praksis

V1 angiver i svarskriftet, at; ”Der har løbende, som sagsøger også selv beskriver det (stævningens s. 6 nederst), været lukninger af enheder, og sagsøger har ikke i de tilfælde i den efterfølgende måned sendt en regning for den lukkede enhed på månedsprisen x 6, ligesom sagsøger heller ikke i de tilfælde har flaget anden opfattelse end, at kunden ved nedlukning af en enhed betaler måneden ud og ikke mere”.

V2 har tidligere accepteret at afvikle enkelte entities (forretningsenheder), når disse V1 forretninger rent fysisk lukkede eller i tilfælde, hvor V1 ved en fejl havde oprettet den samme entity flere gange. I den forbindelse gør V2 opmærksom på, at V1 selv har oprettet alle entities på V2 platformen. Det er således ikke V2, der har oprettet V1's entities på platformen, og V2 har derfor i den forbindelse af hensyn til parternes samarbejde accepteret at afvikle de få entities, som V1 ved en fejl havde fået oprettet to gange, da

det ikke ville være rimeligt at tage betaling for den samme entity flere gange på grund af en administrativ fejl hos V1. V2 har også accepteret tilfælde, hvor V1 har omdøbt en virksomhed, men har beholdt det samme CVR-nummer for virksomheden (bilag 21-23). V2's tidligere accept af en sådan afvikling er derfor ikke sammenlignelig med den foreliggende situation med V1's uberettigede delopsigelse med henblik på V1's ønske om at benytte et andet system end V2's.

Som det fremgår, har V2 tidligere undladt at fakturere i de få konkrete tilfælde, der er nævnt her. Dette skyldes som angivet i stævningen, at en lukket forretningsenhed slet ikke (længere) er omfattet af definitionen "entity" i Aftalen samt at betalingsforpligtelsen i Aftalen netop er knyttet op på eksisterende entities. V2 kan i den forbindelse ikke opkræve betaling for entities, der ikke er omfattet af definitionen "entity" i Aftalen, jf. Aftalens punkt 2,1.

V1 har i duplikken henvist til, at V2 har accepteret nedskalering i flere tilfælde end de tidligere angivne. V1 henviser i den forbindelse til bilag 22, hvori det fremgår, hvilke entities, der skulle lukkes. Som oplyst, har V2 accepteret dette i tilfælde hvor de pågældende entities ikke længere opfyldte definitionen i Aftalen af en entity. V2 kan i den forbindelse oplyse, at de nævnte entities alle er blevet erstattet af en entity med et andet navn, men med det samme CVR-nummer. Der er således ikke tale om hverken nedlukning eller justering, men udelukkende om et navneskift under samme CVR-nummer (bilag 29). Ændringen har således ikke haft betydning for den løbende abonnementsbetaling, da der har været tale om den samme juridiske enhed (entity) uagtet navneændringen, og da V2 af den årsag fortsat har faktureret for den pågældende entity (blot under et andet navn).

Der er således dokumenteret 17 nedjusteringer af entities under parternes samarbejde. De 10 af dem er lukkede, fordi de er solgt eller ophørt og dermed ikke længere opfylder definitionen af en entity i Aftalen. 7 entities har ændret navn, men er fortsat blevet opkrævet abonnementsbetaling, da der udelukkende har været tale om et navneskift og ikke ændring af juridisk enhed, CVR-nummer mv. Derudover har V1 nævnt 4 yderligere entities, som efter deres overbevisning skulle være lukkede. Det drejer sig om Natcafeen, Heidis Bier Bar Stavanger, Rabalderbar og Ace. Disse 4 barer var fortsat aktive frem til udløb af opsigelsesvarslet og fremgår også af de fremsendte fakturaer (bilag 15-19). De 4 entities er således ikke nedjusteret, og V2 har aldrig accepteret en nedjustering af disse entities.
..."

V1 A/S har i sit påstandsdokument anført:

" ...

Til støtte for den nedlagte påstand og på baggrund af det under sagsforberedelsen fremkomne, gøres gældende:

3.1 Der gælder et aftalt opsigelsesvarsel på 6 måneder, hvad angår selve adgangen til at kunne bruge selve sagsøgers system. Hvad der derimod ikke er aftalt, er at der ved nedskallering af enheder, herunder i opsigelsesperioden, gælder et opsigelsesvarsel på 6 måneder per "lukket enhed", således at sagsøgte i det tilfælde, skal betale for hver lukket enhed seks måneder frem.

3.2 Sagsøger har fri adgang til at lukke for enheder i hele aftaleperioden, og sagsøgte skal ved lukning af enheder alene betale for den relevante enhed for den pågældende måned og ikke 6 måneder frem.

3.3 Det er sagsøger, som har forfattet Aftalen, og det må komme sagsøger til skade, at denne som koncipist ikke har indskrevet i Aftalen, det sagsøger i dag ønsker skulle have stået i aftalen. Det sagsøger i dag ønsker skulle have stået i aftalen er ikke aftalt med sagsøgte.

3.4 Parterne har heller ikke under det løbende samarbejde, der har været under Aftalen, udøvet nedskallering af enheder på en måde, der understøtter sagsøgers påstand om, at sagsøgte ved lukning af en enhed, skulle betale for den lukkede enhed seks måneder frem.

3.5 Der har løbende, som sagsøger også selv beskriver det (stævningens s. 6 nederst), været lukninger af enheder, og sagsøger har ikke i de tilfælde i den efterfølgende måned sendt en regning for den lukkede enhed på månedsprisen x 6, ligesom sagsøger heller ikke i de tilfælde har flaget anden opfattelse end, at sagsøgte ved nedlukning af en enhed betaler måneden ud og ikke mere.

3.6 Parternes ageren under samarbejdet understøtter sagsøgtes forståelse af, at man ved lukning af enheder skal betale måneden ud og ikke mere.

3.7 Det bemærkes yderligere, at der ikke er aftalt et minimum antal betalende enheder, hvad der ville have været nærliggende, hvis kunden skulle betale for ikke brugte enheder i opsigelsesperioden.

3.8 Det forhold, at kunden efter punkt 7.4 i Aftalen kun betaler for faktisk forbrug, understøtter, at der er frihed til at skrue op og ned for betalende enheder under aftalen, og at der ikke skal betales, når en enhed ikke bruges.

3.9 Sagsøgte har således udøvet sin ret efter kontrakten til, at nedskalere samarbejdet i forbindelse med opsigelsen af Aftalen, og sagsøgte skal således alene faktureres for de faktiske brugere, der har været af systemet i opsigelsesperioden, hvilken brug uden renter og uden andel af cloud service beløber sig til DKK 10.123,44 inkl. moms, som er betalt samtidig med afgivelse af svarskrift i sagen.

3.10 De fremlagte bilag 25 og 26 giver ikke noget fortolkningsbidrag til forståelse af Aftalen allerede fordi K02 ikke er standardkontrakten for Software-as-a-Service løsninger.

3.11 Det har ikke været sagsøgers oprindelige intention i sagsøgers eget kontraktudspil, at aftalen skulle sikre sagsøger betaling i en opsigelsesperiode, og en sådan mekanisme er ikke efterfølgende aftalt. Sagsøgers vederlagsbeskyttelse var sikret i uopsigelsesperioden, men ikke yderligere. Da opsigelsen afgives er uopsigelsesperioden udløbet.

3.12 Parterne ender efter forhandlinger med en aftale, hvor sagsøger bliver overkompenseret med små 43% i forhold til sit oprindelige prisønske for den frihed, sagsøgte har til at skalere op og ned på "entities" $((250-175)/175*100)$. Dvs. med en aftale, der har den centrale mekanisme, at kunden kun betaler for faktisk forbrug. Denne centrale mekanisme vil blive sat ud af kraft, hvis man fulgte sagsøgers påstand i denne sag, og det må derfor kræve en særlig klarhed i aftalen, som ikke er der, hvis det skulle lægges til grund at være aftalt.

3.13 Skifter man naturgasleverandør skal man heller ikke betale for naturgas for månederne i opsigelsesperioden svarende til ens naturgasforbrug den måned, man har opsagt, hvis man har forbrugt mere, mindre eller slet ikke har brugt naturgas i opsigelsesperioden. Tilsvarende i vores tilfælde.

3.14 Aftalen mangler helt centrale reguleringsmekanismer til at understøtte sagsøgers synspunkt om, at det er aftalt, at sagsøger skulle have yderligere kompensation i form af beskyttelse i opsigelsesperioden med udgangspunkt i den indtægt sagsøger tilfældigvis havde den måned opsigelsen afgives.

3.15 Det er sagsøgte, der under forhandlingerne af kontrakten ønsker at få et forlænget opsigelsesvarsel, således at sagsøgte ikke kunne blive opsagt med dags varsel, men med et varsel der gav sagsøgte mulighed for under en opsigelsesperiode, at skifte leverandør eller tage opgaven inhouse. En gennemgang af bilag 28 (transkriptionen af lydoptagelsen) bekræfter utvetydigt, at det er det, som forhandlingerne handler om. Forhandlingerne handler ikke om et ønske fra sagsøgers side om en beskyttelse i en opsigelsesperiode af den indtægt sagsøger har den måned en evt. opsigelse afgives.

3.16 Samlet set er der dokumenteret mindst 17 tilfælde af nedlukninger af entites under parternes samarbejde, hvor sagsøger ikke kræver eller forbeholder sig den ret sagsøger i dag påstår at have til yderligere kompensation i form af betaling i en opsigelsesperiode. Den ageren under aftaleforholdets beståen understøtter, at det ikke var aftalt, at sagsøger skulle have kompensation de seks efterfølgende måneder efter en enhed blev lukket.

3.17 På trods af opfordring A er der samtidig ikke dokumenteret nogen tilfælde af lukning af en enhed, hvor sagsøger kræver eller forbeholder sig den ret sagsøger i dag påstår at have til yderligere kompensation i form af betaling i en opsigelsesperiode. Den ageren under aftaleforholdets beståen understøtter, at det ikke var aftalt, at sagsøger skulle have kompensation de seks efterfølgende måneder efter en enhed blev lukket.

Særligt i forhold til spørgsmålet om *sagsomkostninger*, gøres gældende:

3.17.1 I relation til udmåling af sagsomkostninger i denne sag bedes Retten lade den unødvendige procesførelse komme sagsøger til skade, idet 8 bilag ud af de 28 bilag sagsøger har fremlagt er uvedkommende for belysning af sagens faktum (bilag 7+8+9+10+11+12+25+26), hvad sagsøger for så vidt også selv skriver i stævningen. Det gælder i særdeleshed beskrivelsen af V2's selskabsretlige tilblivelseshistorie samt postulater om immaterielle krænkelse. Ingen af de to temaer er i spil i nærværende sag. Samtidig er sagsøger i svarskriftet under **opfordring C** blevet opfordret til at skære sagen til, således at processkrifter og bilag afspejler det, som sagen handler om, hvad sagsøger ikke har gjort trods opfordring hertil.

4 PROVOKATIONER

4.1 Der har løbende, som sagsøger også selv beskriver det (stævningens s. 6 nederst), været lukninger af enheder, og sagsøger har ikke i de tilfælde i den efterfølgende måned sendt en regning for den lukkede enhed på månedsprisen x 6, ligesom sagsøger heller ikke i de tilfælde har flaget anden opfattelse end, at kunden ved nedlukning af en enhed betaler måneden ud og ikke mere. Sagsøger er i svarskriftet blevet opfordret under **opfordring (A)** til at dokumentere det, hvis sagsøger mener det forholder sig anderledes. Sagsøger har ikke imødekommet denne opfordring og det må derfor lægges til grund, at sagsøger ikke i nogen tilfælde af lukninger af enheder i den efterfølgende måned har sendt en regning for den lukkede enhed på månedsprisen x 6, ligesom sagsøger heller ikke i de tilfælde har flaget anden opfattelse end, at kunden ved nedlukning af en enhed betaler måneden ud og ikke mere.

4.2 Sagsøgte har opfordret sagsøger under **opfordring (B)** til at ajourføre sit påståede krav inklusive renter og andel af cloud service forbrug. Da parterne grundlæggende er uenige om kravets beståen, er denne opfordring forblevet ubesvaret.

4.3 Der henvises til punkt 3.17.1 ovenfor hvad angår opfordring C.

4.4 Sagsøger **opfordring D** er blevet behørigt besvaret med fremlæggelsen af bilag 28.
..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Sagen angår parternes tvist vedrørende en abonnementsaftale (bilag 1), herunder spørgsmål om omfanget af betaling i opsigelsesperioden.

Der er enighed om, at aftalen er udformet efter forhandling mellem parterne på baggrund af et aftaleudkast, som sagsøger havde sendt til sagsøgte.

I henhold til aftalens pkt. 6.2 kan begge parter opsige aftalen med et varsel på 6 måneder til udgangen af en måned. Det fremgår af pkt. 7.1, at prisen for online adgang til systemet afhænger af en kundes antal af enheder ("entities"). I pkt. 7.2 er det aftalt, at prisen er et fast månedligt abonnement på 250 kr. pr. enhed. Der er ikke aftalt et minimumantal af enheder.

Efter det oplyste i sagen lægger retten til grund, at der forud for sagsøgte opsigelse af aftalen var sket lukning af enheder, og at sagsøger i den forbindelse ikke havde givet udtryk for anden opfattelse, end at sagsøgte ved lukning af en enhed skulle betale måneden ud og ikke mere.

På baggrund af bevisførelsen, herunder de afgivne forklaringer, lægger retten til grund, at udsagnet om tryghed i lydoptagelsen, som er transskriberet i bilag 28, vedrører en anden prisstruktur end den endeligt aftalte. Desuden lægges det til grund, at sagsøger ved en forhøjelse af enhedsprisen er blevet kompenseret for at acceptere en prisstruktur, hvor der betales pr. enhed.

Efter en samlet vurdering af det foreliggende, herunder det ovenfor anførte, finder retten, at parternes aftale skal forstås sådan, at sagsøgte ved lukning af en enhed ikke skal betale for enheden i en opsigelsesperiode på 6 måneder.

Sammenfatning og sagsomkostninger

Af de ovennævnte grunde finder retten, at der ikke skal gives sagsøger helt eller delvist medhold i det fremsatte krav. Det, som sagsøger har anført, kan ikke føre til et andet resultat.

Sagsøgte påstand om frifindelse tages herefter til følge.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, omfang, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 44.000 kr. Sagsøgte er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

V1 A/S frifindes.

V2 ApS skal til V1 A/S betale sagsomkostninger med 44.000 kr. Beløbet skal betales inden 14 dage og forrentes efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Du kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 50.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 50.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 50.000 kr. I andre situationer kan du kun kære omkostningsafgørelsen, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger**.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen.

Hvis du søger om tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. Du kan ikke indlevere

ansøgningen på [minretssag.dk](https://www.minretssag.dk).

Du kan læse mere på [domstol.dk](https://www.domstol.dk).

Publiceret til portalen d. 20-08-2024 kl. 13:00

Modtagere: Sagsøgte V1 A/S, Advokat Joachim Nydam

Bjerregaard, Sagsøger V2 ApS, Advokat (L) Christian Steen Laursen